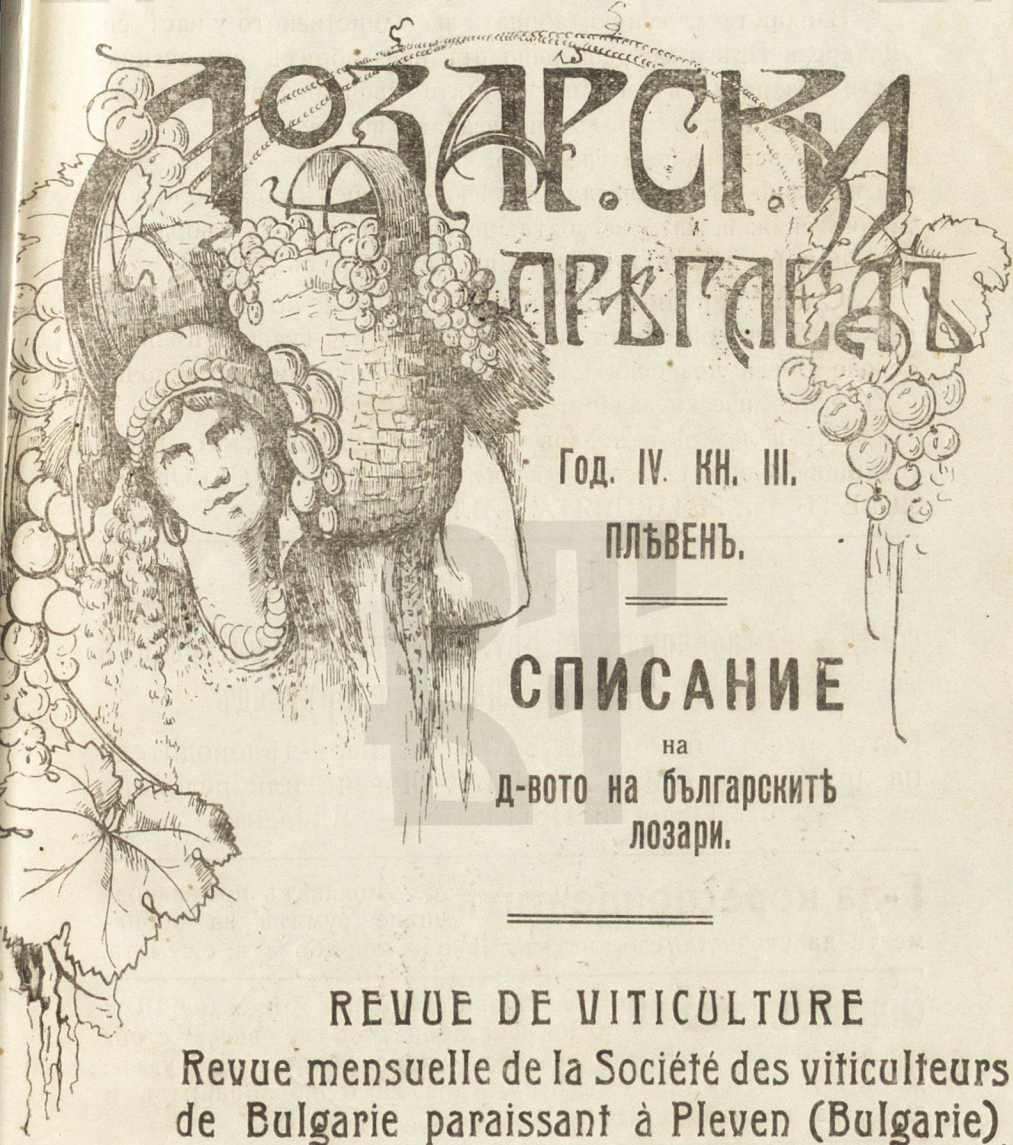

ЛОЗАРСКИ ПРЪГЛАВЪ

Год. IV. Кн. III.

ПЛЪВЕНЪ.

СПИСАНИЕ

на

д-вото на българскитѣ
лозари.

REVUE DE VITICULTURE

Revue mensuelle de la Société des viticulteurs
de Bulgarie paraissant à Pleven (Bulgarie).

Лозари и Винари!

Запишете се всички абонати на единственото у нас сп. „Лозарски Прѣгледъ“, списвано отъ най-добритѣ ни специални листи лозари. Отъ него ще научите своя занаятъ и чрезъ него ще защитите своитѣ справедливи интереси.

При все, че печатене и пр. на насъ струва 20 лв. еднѣдно течение, ний го прѣдлагаме 12 лева годишенъ абонаментъ и 10 такива книжки, като загубата ще балансираме съ събраниитѣ вече помощи и отъ тия, които ще се събератъ.

Също запишете се за членове на Д-вото на Българскитѣ лозари, което дружество има за главна цѣль да даде основе Общъ Лозарски Съюзъ на чисто икономическа почва и съ економически задачи.

Всеки лозаръ и винаръ може да бже членъ, като внесесе годишния вносъ 12 лева на касиера на д-вото М. САВОВЪ — ЛОВЕЧЪ или РЕДАКЦИЯТА — ПЛѢВЕНЪ.

Подкрепете

ФОНДА за подпомагане Дружеството на Българскитѣ лозари и списание „Лозарски Прѣгледъ“.

Като внесете помощта си на касиеръ-дѣловодителя на дружеството М. САВОВЪ — Ловечъ или редакцията сп. „Лозарски Прѣгледъ“ — Плѣвень.

Г-да кореспондентитѣ се умоляватъ при изпращане сумитѣ за абонаменти да указватъ съ списъкъ точно за кои абонати, е сумата.

Отстъпката 10% се прави само при записване 10 и повече абонати и се внесе стойността. Тѣзи, които записватъ по-малко абонати ще удържатъ отстъпката слѣд като допълнително абониратъ и други за да станатъ 10.

За послѣднѣ пжтъ поканваме всички неплатили до сега абонамента си да сторятъ това най-късно до 15 августъ, като изпратятъ 12 лева съ прѣпоръчано писмо, а по-голѣмитѣ суми съ пощенски записъ или ако не желаятъ да го получаватъ, да повърнатъ също най-късно до 15 августъ изпратенитѣ имъ до сега 1-а, 2-а и 3-а книжки.

Списание на Дружеството на Българските лозари.

Излиза всѣки мѣсецъ, освѣтъ ноември и декември.

Годишенъ абонаментъ за България 12 лв.

Обявления и реклами се приематъ по споразумѣние. Рѣкописи не се връщатъ. Всичко, което се отнася до списанието, се изпраща до редакцията на сп. „Лозарски Прѣгледъ“ — Плѣвень.

СЪДЪРЖАНИЕ.

1. „Лозарското дружество“ като организация — Бѣлчо Из. Бѣлчевъ. 2. Какъ да се състави Лозарско Дружество и проекто-уставъ за такова. 3. Истината върху разпространението на директните лози въ България — Ир. Тополски. 4. „Италианската“ прѣчка въ Варненско — И. И. Хранновъ. 5. Слънчевъ пригоръ — Н. Недѣлчевъ. 6. Опаковка на гроздето — Цв. Пеневъ. 7. Състоянието на лозята, маточниците и укоренилицата. Бюлетинъ за пазарните цѣни на лозарските продукти и материали 8 Хроника. 9. Въпроси и отговори 10. Фондъ.

Бѣлчо Из. Бѣлчевъ.

„Лозарското дружество“ като организация.

Рефератъ, четенъ на годишното събрание на Старо-Загорското околийско лозарско дружество.

Почитаеми господа лозари,

Много отдавна е лансирана между Васъ идеята за сдружаване, за това говори факта, че съществува вече Лозарско Дружество, и че много отъ Васъ сте записани негови членове. Да, но не е достатъчно за нѣколко по-интелигентни лозари да се скърпи уставъ и да се създаде единъ организъмъ, който да е една красива бездушна статуя. Не ще само щабъ, а иска и редници. За голѣмо съжаление, малцина сж ония, които

добъръ сж се проникнали отъ съзнанието за организиране. Не е ес-ходимостта отъ сгруппиране на хората съ една професия, с с единъ занаятъ, Г-да лозари, е съзната отъ всички почти с с с-словия. Вгледайте се и ще видите маса еснафски организации, фабрикантски, други пъкъ чисто професионални, като учитеелелската и т. н., ще видите, прочее, сгруппиране на хората, които тито чувствуватъ и разбиратъ еднакво своятъ настоящъ и бжж)ждащъ животъ.

Лозарството, както и земледѣлието въобще, у насъ с с с с с прѣдставляватъ главно отъ дребнособственици. Старото лозарство умрѣ отдавна. Новото, което го наслѣди, не се зааа-доволява само съ останала по традиции първобитна техникаа, а лозаря ще трѣбва да вложи повече умъ и познания, аакоо иска да има лозя. Отъ друга страна, икономическигъ условията въ производството, както и самия пазаръ — прѣтърпѣха коо-ренни промѣни, а тъмното бждаще ще наложи много ошче е може би тежестъ и усложнения въ нашия стопански животъ.ъ.

Изолираната индивидуална слабостъ се чувствува на а всѣка стѣпка въ живота. Организирането на лозарското с с с-словие е жизнена необходимостъ, която живота отдавна е по-сочилъ за да може да се подобри и гарантира благоден-ствието на това общество.

Първата и най-важна задача на каквато и да било ор-ганизация, обаче, трѣбва да бжде културно-просвѣтно изди-гане на всѣки свой членъ. Нейната роль най-първо трѣбва да се вцентри въ зравото закрепване на истински моралъ и съзнание; въ облагородяване на нравитѣ и душитѣ на своитѣ членове, за да може да има искреностъ въ чувствуванията и разбиранията, обичъ и почитания между нейнитѣ членове, та въ послѣдствие по-нататѣшната работа да бжде съградена на трайни основи.

Първата и най-важна, подчертавамъ, работа на едно дружество, на една организация съ широки задачи — като лозарската, е да облагороди душитѣ на своитѣ членове, да изкорени до практическия максимумъ злобата, завистьта, с с-словния егоизъмъ—черти, които сж присжщи на прости, необлагодородени ашхики.

Всѣки членъ трѣбва да бжде искрено пропитъ отъ съзнанието на лозунга:

„Всички за единъ, единъ за всички“.

Това е крайгълния камъкъ, безъ когото всички бж-дащи постройкы на организацията ще бждатъ на гнили ос-нови и лесно ще се срутатъ. Трѣбва да имаме най-първо едно издигнато морално и просвѣтено лозарско общество въ организацията, за да не видимъ слѣдъ нѣколко години изку-ственъ животъ, както не вежднжъ се е константирало у насъ, вмѣсто строежъ и закрепване, разкапване или пъкъ

израждане въ едностранчиви егоистични благоденствия, а не общосъсловни.

Веднѣжъ организмътъ на дружеството развитъ до необходимото състояние, щото всѣка негова частица, всѣки неговъ членъ да бже готовъ да извърши възложената му отъ колективния умъ функция, тогава вече благата отъ съсловното организиране ще слѣдватъ непосредствено. А тия блага сж отъ най-цѣннитѣ:

I. Обогащаване съ познания отъ науката и практиката, които ще усъвършенствуватъ занаята на лозаря.

Всички индивидуални наблюдения изъ всѣкидневния му животъ изъ лозята:

- а) Нѣкаква особна поврѣда, която би му спрѣла погледа;
- б) Болести и недостатѣци по лозята;
- в) Недостатѣци отъ разни лозарски практики;
- г) Опитъ, извършенъ отъ нѣкого;
- д) Цѣнни практически похвати, които дългата опитностъ и практика сж дали и пр. и пр.

Всичкия тоя най-разнообразенъ материалъ изъ практическата лозарска литература, засѣгаща най-интимния неговъ животъ, ще бже изнасяна въ лозарскитѣ сборки и съвѣти, ще бже подлагана на критики и разучвания, съвмѣстно съ агрономи-специалисти и резултатитѣ ще бждатъ всѣцѣло въ услуга на лозаритѣ.

Има нѣкои болести, г-да, когато изолираната индивидуална борба е слаба или пѣкъ съвсѣмъ безрезултатна. Тогава се налага борба, организирана масово, водена систематически, за да се има резултатъ. Въ такѣвъ случай какво грамадно е значението на едно организирано общество, каквото трѣбва да бже лозарската организация. Какво голѣмо прѣимушество прѣдъ една раздробена, отровна отъ егоизъмъ маса, когато много трудъ и необятна енергия отива напраздно?

Такѣвъ е случаятъ съ сланитѣ, напимѣръ. Една борба съ положителни резултати, която може да бже подета по мѣстности. Да, но за това е необходимо дълбоко стѣзнание, здрава организация и система въ борбата.

Самата борба противъ пероноспората, ако се подема систематически и масово, ще даде много по-добри резултати. Не единъ да прѣска, а другъ да нехае. Всѣки, който умишлено си затваря очитѣ прѣдъ неуборимитѣ практически данни на лозарската наука — освѣтънъ своитѣ, уврѣжда и интереситѣ на широкитѣ лозарски маси, тѣй като всрѣдъ чиститѣ плантации поддържа огнище отъ пероноспорна зараза.

II. Прѣдприемане на екскурзии, било тѣ локални или далечни, съ цѣль да се усвои нѣщо ново или по-практично въ работата—е отъ голѣма полза. Всички, които прѣзъ 1912 г. дохождаха въ лозарската екскурзия, устроена прѣзъ цѣла ло-

зарска Европа, видѣха каква е грамадна цѣната на поуката отъ експериментъ.

III. Устройване на конкурси и изложби съ извѣстни премии за отличилитѣ се изложители има пѣкъ голѣмо поощрително значение.

IV. Разумното използване на химическитѣ торове, употреблението на които въ недалечно бъдаще ще се наложи, иска организирани опити, за които най-пригодно се явява пакъ лозарското дружество, лозарската организация.

Г-да лозари,

Ами ако се взрѣмъ върху всички ония въпроси, които всѣкидневно живота на нашата държава — поднася на разрѣшение? Данѣчния товаръ напимѣръ? Кой най-добрѣ би конкретизиралъ теготата на извѣстенъ данѣкъ, засѣгащъ културата на лозата? Лозарѣтъ, като изолирана единица, се проявява само въ смѣтни роптания. Той е безсиленъ да съгласува своитѣ желания и мисли съ онѣзи на мнозинството — защото въ голѣмото си болшинство, затворенъ въ своя еготизмъ, живѣе самъ за себе си.

Въ организацията напротивъ, отъ шракането на разнородни, понѣкога дори и противорѣчиви сѣждения, се ражда зрѣлата, здравата мисълъ на колективния умъ.

Имайки присърдце правилния ходъ на държавния механизъмъ, лозарѣтъ ще трѣбва да изложи ясно логиката на своитѣ сѣждения, за да не бѣде онеправданъ за смѣтка на други производства и съсловни интереси. Всѣки лозаръ ще бѣде най-добрѣ, най-безпристрастно прѣдставенъ въ очитѣ на държавата — чрѣзъ своята съсловна организация. Въ създаването на закони и мѣроприятия отъ страна на държавата, цѣлящи подобрения на този националенъ поминѣкъ, организацията трѣбва да влага най-живъ интересъ. като се тури въ услуга съ своята опитностъ. Никой, по-добрѣ отъ нея, не може да знае наболѣлитѣ стопански нужди на лозаря, както лозарската организация, гдѣто той трѣбва да разкрива най-интимнитѣ гѣнки на своя животъ. Мнѣнието на индивида като изолирана единица за устройството на държавата блѣднѣе прѣдъ онова, което зрѣлата, творческа мисълъ на колективния умъ ще даде.

На какви не злини е изложено нашето лозарство, г-да. Ами каква голѣма гибель за нашето бъдаще прѣдставлява фалшификацията на вината и въобще на всички лозови продукти. Вие знаете много добрѣ, че прѣди войната фалшификацията на вината бѣ достигнала до тамъ, че въпрѣки че бѣха възобновени $\frac{1}{10}$ отъ нѣкогашнитѣ лозя, пазаря се почувства задрѣстенъ и вината не се харчеха. Лозаритѣ бѣха почнали да се отчайватъ. Едва послѣднитѣ двѣ години (прѣзъ войната) имаше добъръ пазаръ, благодарение на обстоятел-

ството, че нѣмаше захарь и пазарьтъ бѣше почти, ако не съвсѣмъ, чистъ отъ фалшифицирани боклуци. Лозя нови отъ тогава се насадиха доста и продължаватъ да се саятъ—както въ града, така и въ околията. Не бива да се изпуска изъ прѣдъ видъ и обстоятелството, че ще започне да се произвежда и бира, производството на която бѣше сжщо срѣсно прѣзъ врѣме на войната. Е добръ, нека всѣки си прѣдстави каква ще бжде картината, ако се яви наново на сцената фалшификацията. А тя неминуемо ще дойде: икономическия законъ на конкуренцията ще я докара, и тя би ни разрушила. Отдавна се говори за фалшификацията; нейната разрушителна сила върху естественитѣ продукти бѣ започнала осезателно да се чувствува, производителитѣ роптаеха и на всички погледитѣ бѣха обърнати все къмъ държавата. Не г-да, не бива да обвиняваме само държавата. Най-първо човѣкъ трѣбва да търси въ себе си причинитѣ за неуспѣхи и неприятности въ живота, па слѣдъ това да обвинява друго. Гласове на протестъ идеха отъ разни страни противъ държавата, че не вземала мѣрки за създаването на строгъ законъ, който да унищожи фалшификацията. Ако лозаритѣ продължаватъ да бждатъ индиферентни, както сж били до сега и да играятъ ролята на простъ зритель—дали тѣзи ще дойдатъ на власть или онѣзъ да я оправятъ — тогазъ и най-добритѣ закони ще останатъ безрезультатни.

Здраве сплотени въ своята организация, лозаритѣ трѣбва да проявяватъ най-живъ интересъ къмъ всички създадени законоположения, дали сж тѣ достатъчно пълни и ясни; ако не сж, да се работи за тѣхното прѣработване, за да се явятъ въ по-практическа, по-результатна форма. Текстътъ на закона, веднѣжъ удобренъ, лозарската организация трѣбва да се тури всецѣло на услугата на държавата — въ нейната борба за изкореняване на гибелното зло. При днешната култура и моралъ у насъ ние знаемъ, че на държавата е извънредно трудно да работи само съ своитѣ органи. Чрѣзъ своята организация, лозаритѣ трѣбва да се турятъ въ услуга на държавнитѣ органи, като сжцеврѣменно пѣкъ и контролиратъ тѣхната дѣйностъ. Прѣзъ врѣме на лозарската криза въ Франция, покрай другитѣ срѣдства, се бѣха основали дружества и синдикати, съ единствена цѣль за откриване на фалшифициитѣ. Ето защо, нека всѣки се замисли и даде о'врѣме своята материална и морална лепта за защита на общо-лозарскитѣ интереси, до като не е станало късно.

„По-добръ е да се прѣдпази болестъта, отколкото да се цѣри“, първото е по-лесно и по-сигурно, до като второто е по-трудно и несигурно.

Прави много тѣжно впечатление слабата заинтересованостъ на лозаритѣ къмъ дружественитѣ работи. Самитѣ дру-

жествени събрания отъ организационенъ характеръ се сравнително много слабо посѣщаватъ.

У насъ, убѣденъ съмъ въ това, се харчатъ маса срѣдства за глупави нѣща и праздни вѣстници, а сме съвсѣмъ незаинтересовани къмъ членскитѣ вноски, които се събиратъ слѣдъ нѣколко подканвания отъ дружествения касиеръ. А пожертвувания за дружествения фондъ? О! това е най-голямата рѣдкостъ у насъ. Въ много по-прости еснафски организации се вижда много повече съзнание и заинтересованостъ.

Години като 1917 и 1918 лозарѣтъ не ще прѣживѣе вече никога. За напрѣдъ прѣдстои борба и борба трудна — за съществуване. Не странете, г-да лозари, вмѣсто праздно стоене често пѣти по кафенетата, влѣзте въ дружеството като съзнателенъ неговъ членъ; интересувайте се за него така, както се интересувате за частната ваша работа, защото живота лесно прѣвива слабия организъмъ на индивида като изолирана единица, а гранитната скала на организирания колективизъмъ отблъсва и най-мощната житейска вълна.

Първата и най-близка задача на лозарското дружество, прочее, върху която съ всичко казано до тукъ — искахъ да спра погледа на лозаря — трѣбва да бѣде: културно-просвѣтна. Просвѣта въ занаята, съзнание на своитѣ съсловни нужди, сдушеностъ и сплотеностъ въ защитата на своя съсловенъ интересъ.

Доста врѣме трѣбва да мине, до като дружеството бѣде ангажирано съ материални обвѣзвания. Здраво и трайно е онова, което живота постепенно ще наложи. Не ще скокове, за да нѣма и катастрофи.

Сплотена и монтирана добрѣ, машината на организацията може вече да бѣде пусната въ движение по всички направления на кооператизма; тогава и самитѣ икономически условия ще наложатъ това:

А. Коопериране за задружни доставки на лозарски и винарски материали.

Б. Коопериране за задружно производство.

В. Коопериране за общъ пазаръ и всички други чисто икономически изгоди, които кооператизма дава и които самия животъ ще наложи като единствени спасители.

Прочее, въ заключение, азъ апелирамъ прѣди всичко за днешния моментъ — къмъ съзнанието на всички лозари, които не сж се записали за членове на дружеството да се запишатъ за такива и всички задружно да заживѣятъ съ мисълта, че тѣхния животъ е неразривно свързанъ съ живота на самото дружество, че отъ силата на дружеството зависи и тѣхното благоденствие.

Какъ да се състави лозарско дружество.

Идеята за сдружаване отъ день на день се възприема масово отъ лозаритѣ въ Царството и отъ много градове и села желаятъ да си съставятъ лозарски дружества. Въ отговоръ на многото замолвания, даваме тукъ кратко упътване и проекто-уставъ за съставяне такива дружества.

Въ всѣки градъ или село, кждѣто има най-малко 7 желающии лозари, може да се състави дружество, като двама трима по интелигентни лозари взематъ инициативата за това и първо проагитиратъ добръ между останалитѣ лозари необходимостта и ползата отъ сдружаване на лозаря.

Слѣдъ това съгласяватъ се и съ писменна покана или устно, поканватъ всички лозари въ нѣкой недѣленъ день на общо учрѣдително събрание.

Въ това събрание най-стария лозаръ заема прѣдседателското мѣсто и прѣдлага на събранието да си избере съ явно гласоподаване бюро, което ще ръководи събранието.

Бюрото обикновено се състои отъ прѣдседател, секретаръ и двама членове-свидѣтели, които ще подпишатъ послѣ протокола на събранието. Бюрото заема мѣстото си и дава думата на желающитѣ и приготвили се за това, да обяснатъ защо сж събрани и ползата и необходимостта отъ сдружаване. Слѣдъ като се изясни и възприеме отъ събранието да образуватъ лозарско дружество, пристѣпва се къмъ четене и приемане на проекто-устава. Първо устава се прочита цѣлия, второ чете се членъ по членъ и се приема членъ по членъ и трето чете и приема се изцѣло.

Слѣдъ това пристѣпва се къмъ изборъ съ тайно гласоподаване на управителенъ съвѣтъ (настоятелство) на дружеството.

Избраното настоятелство си заема мѣстото и прѣдседателя поканва всички членове лозари да си внесатъ веднага или въ най-скоро врѣме членския си вносъ на касиера и слѣдъ размѣна на мисли за прѣдстоящата дѣйность на дружеството, събранието се закрива.

Секретаря на бюрото, което ръководи събранието, веднага съставя слѣдния протоколъ, който се подписва отъ прѣдседателя, него и свидѣлитѣ, а именно:

ПРОТОКОЛЪ.

Днесъ (деньтъ, мѣсеца и годината) поименованитѣ жители лозари на гр. (или село. околия) а именно: (написватъ се точнитѣ имена на всички членове) се събрахме въ 8 ч. пр. обѣдъ въ помѣщението на на учрѣдително събрание за съставяне на лозарско дружество въ града (или селото).

Прѣдседателското мѣсто се зае отъ най-стария лозаръ който произведе изборъ на бюрото за ржководене на събранието, а именно:

Прѣдседателъ: Секретаръ:
 и свидѣтели за подписване на протокола

1) 2) които си заеха мѣстото. Прѣдседателя даде думата на, който обясни необходимостъта и ползата отъ сдружаване на лозаритѣ въ града (селото) въ Лозарско Дружество, слѣдъ което събранието рѣши да се състави такова дружество.

Слѣдъ това се избра управителенъ съвѣтъ на дружеството, а именно:

1. Прѣдседателъ:
2. Подпрѣдседателъ:
3. Секретаръ:
4. Касиеръ:

Членове { 7.
 { 6.
 { 7.

1. Прѣдседателъ на събранието:
2. Секретаръ:
- Свидѣтели: { 1.
 { 2.

(Полагатъ саморжчнитѣ си подписи).

Слѣдъ това управителния съвѣтъ подава слѣдното заявление, обгербвано съ 1 левъ марка.

До господина министра
на земледѣлието и държавнитѣ имоти.

София.

ЗАЯВЛЕНИЕ

Отъ управителния съвѣтъ на
 Лозарско Винарско Дружество въ с
 (околия).

Господинъ министре,

На въ градъ (село) се основа Лозарско-Винарско Дружество съ просвѣтително-икономическа цѣль въ областъта на новото лозарство и винарство. Тукъ приложени протокола на учрѣдителното събрание и устава на дружеството, както и прѣписи отъ тѣхъ Ви, изпращаме съ молба да утвърдите дружеството и устава ни, за да започне своето законно дѣйствуване, като ни повърните оригиналитѣ.

Приложение: 1 протоколъ, 1 уставъ и прѣписи отъ тѣхъ.

Градъ (село) околия

. 1919 год.

Съ почитъ:

Прѣдседателъ:

Секретаръ:

Протокола на събранието и устава трѣбва да бждатъ подписани отъ бюрото на събранието и отъ цѣлия управителенъ сѣвътъ, а прѣписитѣ завѣрени само отъ прѣдседателя и секретаря.

Така извършено всичко правилно, счита се дружеството за съставено. Заявлението за утвърждение може да се изпрати прѣпоръчано направо на Министерството на земледѣлието въ София, но за да се не бави утвърждението и допуснатъ нѣкои грѣшки, редакцията си прѣдлага услугитѣ тя да изпраща книгата.

Затова молимъ всички, които си съставятъ дружество, да ни изпратятъ всички книга заедно съ заявлението, редовно подписани и ние по-нататъкъ ще имаме грижата за утвърждение на дружеството.

Не е необходимо да има непрѣменно печатъ на д-вото въ първо врѣме, а да се правятъ завѣрки на подписитѣ въ общинското управление.

Редакцията може да достави на всѣко дружество добъръ жеринченъ печатъ, посегашни цѣни за 60 лева.

Дружеството трѣба да води слѣднитѣ книги, завѣрени и пропнуировани отъ нотариуса или общината, а именно:

1. Протоколна книга, която се води отъ секретаря и въ която се вписватъ протоколитѣ на всички дружественни събрания, тия на управителния сѣвътъ и контролната комисиия.

2. Книга за членоветѣ, води се отъ секретаря, въ нея се вписватъ имената на членоветѣ и кога сж станали такива, мапуснали или изключени.

3. Входящи и изходящи дневникъ, води се отъ секретаря и въ него се вписватъ въ кратцѣ съдържанието на всички писма, които изпраща и получава дружеството.

4. Квитанционна книга, отъ която се даватъ квитанции срѣщу чл. вносъ и др. постѣпления въ касата, води се отъ касиера.

5. Приходо-разходна книга; води се отъ касиера, въ нея се вписватъ всички постѣпления (приходъ) и разходъ на дружеството.

Уставъ

на

(името на града или селото) Лозарско Винарско Дружество.

Чл. 1. Лозаритѣ отъ (гр. или село) околия) основаватъ дружество съ название: „ Лозарско Винарско Дружество“ съ неопрѣдѣленъ срокъ на траяне.

Чл. 2. Цѣльта на дружеството е: а) подобрене и стабилизирание на новото лозарство и винарство въ (гр. или с.) и въобще въ Царството и б) моралното и материалното повдигане на членоветѣ.

Чл. 3. *Сръдствата* за постигане на цѣльта сж: а) даване положителни познания на лозаря за доброто отглеждане и използване на лозята; борба съ болеститѣ и неприятелитѣ ѝ, приготовление качественни и трайни натурални вина и ракии; чрѣзъ беседи, сказки, нагледно показване и разпространение на списания и брошури по лозарство и винарство; б) уреждане на екскурзии изъ лозарски и винарски центрове у насъ и странство и изложби въ града (или селото) и присъединение къмъ други въ Царството на лози, грозда, вина и пр., произведени отъ членове; в) пропаганда и съдѣйствиe за основаване на кооперативна пепиениера-разсадникъ и маточникъ за отглеждане на диви и облагородени американски лози, опитно лозе отъ облагородени и директни лози; салкъмова гора за колове на лозята; кооперация за доставка на качественни и по-евтини лозарски потрѣби и кооперативна изба за обработване и съхранение на вината; г) грижи за намиране ефтинъ и леснодостъпенъ кредитъ за лозаритѣ; д) поемане и подържане дружественни пазачи на лозята; е) застъпване и бобра прѣдъ властитѣ за създаване на закони, наредби и институти, които да подпомагатъ новото лозарство и винарство и прѣмахване на съществуящитѣ, които го спъватъ; ж) водене организирана борба противъ фалшификацията на виното, ракиитѣ и оцета и дѣйствуване за създаване на строгъ и ефикасенъ специаленъ законъ за прѣслѣждане на фалшификацията; з) пропаганда и съдѣйствиe на идеята за сдружаване на всички лозарски д-ва въ Царството въ единъ общъ Лозарски Винарски Съюзъ.

Чл. 4. *Издрѣжката* на дружеството става отъ членски вносъ, помощи, субсидии и специални постъпления.

Чл. 5. *Членски вносъ* е единъ левъ на всѣки декаръ лозе, притежавано отъ лозаря членъ.

Чл. 6. *Членоветѣ* биватъ редовни и почетни: а) редовенъ членъ може да бѣде всѣки пълноправенъ гражданинъ лозаръ и специалистъ лозаръ-винарь на държавна, окръжна или общинска служба отъ градъ (или село), който е приетъ отъ управителния съвѣтъ и изпълнява настоящия уставъ; б) почетенъ членъ може да бѣде всѣки гражданинъ на града (селото) или Царството, който е принесълъ особена заслуга на дружеството или лозарството и винарството въобще въ страната и бѣде провъзгласенъ за такъвъ отъ год. събрание.

Чл. 7. *Членството* прѣстава въ случай на доброволно напускане, смъртъ и изключване отъ годишното събрание за нередовностъ и работене противъ дружеството.

Чл. 8. *Управлението* на дружеството става отъ общи събрания, управителенъ съвѣтъ и контролна комисия.

Чл. 9. *Общитѣ събрания* биватъ: годишни, свикватъ се всѣка година въ началото на м. януари; редовни, свикватъ се всѣки мѣсецъ и извънредни, свикватъ се кога се има нужда или

по искането на контролната комисия или на $\frac{1}{3}$ отъ членоветѣ. Всичкитѣ се занимаватъ съ поставения имъ дневенъ редъ. Повдигнатитѣ нови въпроси се поставятъ за разрѣшение за слѣдното събрание. Заседанието се счита за законно. когато при първата покана присѣдствуватъ повече отъ половината членове, а при втора покана колкото и да присѣдствуватъ.

Чл. 10. *Рѣшенията* на общитѣ и настоятелственнитѣ събрания се взематъ по вишегласие на присѣдствующитѣ, като при равни гласове се възприема мнѣнието, за което гласува прѣдседателя.

Чл. 11. *Управителния съвѣтъ* се състои отъ 7 редовни членове, избрани на общо събрание съ тайно гласуване за една година. Тѣ помежду си избиратъ прѣдседателъ, подпрѣдседателъ, секретаръ, касиеръ и останалитѣ трима оставатъ за членове. Управителния съвѣтъ ръководи дѣйността и дѣлата на д-вото, приема нови членове, дава отчетъ на годишното събрание за дѣйността си прѣзъ годината, и въобще се грижи за прѣуспѣвание на дружеството.

Чл. 12. *Контролната комисия* се състои отъ трима грамотни редовни членове, избира се заедно съ управителния съвѣтъ. Длъжността ѝ е да контролира всѣки 3 мѣсеца дѣлата на управителния съвѣтъ, смѣткитѣ на касиера и да докладва общитѣ събрания, като при голѣми нередовности свика специално общо събрание за докладването имъ.

Чл. 13. *Дружествената година* почва отъ 1 януари и разхода и прихода се води по приетъ бюджетъ въ год. събрание.

Чл. 14. *Прѣдседателя* на дружеството, а въ негово отсъствие подпрѣдседателя, ръководи общитѣ и настоятелствени събрания, прѣдставлява дружеството и се грижи за редовността и ползотворната му дѣйностъ

Секретаря води протоколитѣ на общитѣ и настоятелственитѣ събрания—всѣкаква писменна работа на дружеството.

Касиера се грижи да събира редовно членския вносъ, води редовна парична книга, разхода по бюджета съ разрѣшение на прѣдседателя и наличнитѣ суми внася на оползотворение въ земледѣлската банка или обществено кредитно учрѣждение, като може да задържи въ себе си до 200 лева за текущи разходи.

Чл. 15. *Дружеството* има свой печатъ въ кръгла форма съ надписъ „.....Лозарско Винарско Дружество“, а въ срѣдата гроздъ съ листъ.

Чл. 16. *Изходящитѣ* отъ дружеството писма и книжа трѣбва да носятъ подписа на прѣдседателя или подпрѣдседателя и секретаря и да сж подпечатани съ дружествения печатъ, а паричнитѣ писма и книжа и на касиера.

Чл. 17. *Праздника* на дружеството е 14 (старъ ст. 1) февруари „Св. Трифонъ“. Управ. съвѣтъ взема мѣрки за тър-

жественото му отпразднувание еъ лозаритѣ и използванието му за закрѣпване и засилване на д-вото.

Чл. 18. *Устава* на дружеството може да се измѣня само по прѣдложение на управителния съвѣтъ или писменно прѣдложение на $\frac{1}{3}$ отъ редовнитѣ членове, подадено до управителния съвѣтъ. Събранието за това трѣбва да бѣде разгласено и членоветѣ поканени за него 15 дена по-рано съ писменна покана срѣщу подписъ и да присѣдствуватъ при първа покана $\frac{2}{3}$, а при втора $\frac{1}{2}$ отъ членоветѣ.

Чл. 19. *Дружеството* пристѣпя къмъ дѣйствиe щомъ му бѣде утвѣрденъ устава, а прѣстава да дѣйствува по рѣшението на годишно събрание въ присѣдствие на $\frac{2}{3}$ отъ членоветѣ или когато останатъ по-малко отъ 7 члена.

Чл. 20. *Въ случай* на разтурване, архивата и инвентара му се прѣдава на общинското управление, а капитала на Б. Земл. Банка на оползотворение, до като се основе д-во съ сѣщитѣ цѣли.

Ир. Тополски.

Истината върху разпространението на „Директнитѣ лози“ въ България.

Продължение

Не е трудно да се разбере какъ мѣлвата около директнитѣ лози се създаде и поддържа изкуствено отъ заинтересувани спекуланти, които бързатъ да използватъ отъ една страна голѣмия стремежъ за правене на лозя, подтикнатъ отъ неимовѣрно голѣмото посѣжпване на вината тази година и отъ друга — липсата на присадени лози.

Двѣ категории доброжелатели на българското лозарство искатъ отмѣняването на чл. 21 и слѣдователно свободното садене на директни лози и свободна търговия съ прѣчки отъ тѣхъ. Тѣ сж:

На първо мѣсто, нѣкои случайни търговци на лози, които намиратъ добра смѣтка за бързо забогатяване, чрѣзъ свободната търговия съ лозовъ материалъ, защото и най-голѣмитѣ боклуци могатъ да пласиратъ между наивнитѣ земледѣлци и лозари, чрѣзъ своята обаятелна реклама. Това сж „хитреци“ измежду наивния народъ, които, чрѣзъ своята „търговия“ не единъ бѣденъ лозаръ сж разсипали до днесъ! И все пакъ по-голѣми доброжелатели отъ тѣхъ за земледѣлцитѣ и лозаритѣ нѣма!

Сжществото на въпроса — свободното садене на директни лози — сѣвсѣмъ не интересува алармаджинтѣ. За тѣхъ важи само свободното търгуване съ такива лози. Тамъ е тѣхната прицѣлна точка, защото бързото забогатяване чрѣзъ

тая търговия и за смѣтка на бѣдния зсмледѣлецъ е тѣхния стремежъ. За тѣхъ не сжществува въпросъ за културната стойностъ на прѣдмета на тѣхната търговия. Това не е тѣхна грижа — нека му мислятъ земледѣлци и лозари, които купуватъ стоката имъ. Такова е становището на тия търговци на директни лози — тѣзи, които дигатъ шумъ около тѣхъ. Това сж случайно станали такива търговци, които само унижаватъ тоя толкова важенъ факторъ между производството и консомацията, съставляващъ душата на обмѣната на богатствата. За тия безскрупулни фактори въ българското лозарство „въ основата на търговията стои лъжата“. Нима търговскитѣ академии и училища въ свѣта култивиратъ лъжата и измамата? На търговци отъ тоя родъ именно се дължи, въ голѣма степенъ — продължаването на филоксерната криза въ България.

Нѣколцина та спекуланти търговци на директни лози, които се броятъ на прѣсти, нарочно диратъ наивни земледѣлци и лозари за да имъ взематъ паричкитѣ, безъ повече да се интересуватъ за тѣхъ. Тѣ гледатъ само да използватъ положението. Има голѣми хитреци измежду тѣхъ, които нарочно диратъ градове и села, на които търговията съ американски лози не е добръ позната и лозаритѣ тѣнатъ още въ невѣжество по тая материя. Такива кжтчета изъ България има още много и могатъ въздигна не единъ такива „хитреци“.

Недавна единъ такъвъ „хитрецъ“ ми разправяше какъ въ Дупнишко имало голѣма смѣтка за продаване лозовъ материалъ, тѣй като лозаритѣ тамъ били още невѣжи въ търговията съ американски лози и можало да се направи добра работа. А самиятъ той до толкосъ невѣжа, че не може да различи върбова пръчка отъ лоза. Такива сж повечето отъ тѣхъ и така гледатъ на тая търговия.

На второ мѣсто идатъ кръчмаритѣ, защото въ прѣтоваренитѣ съ боя грозда на нѣкои директни лози, лигава месеста частъ на зърното имъ и особения джхъ на гроздето, тѣ намиратъ най-добрия инструментъ за да упражняватъ своя занаятъ на фалшификатори на българскитѣ вина и тровители на народното здраве. Съ тоя свой инструментъ, като съ магическа пръчка, тѣ обръщатъ водата въ вино и маскиратъ грубитѣ свои фалшификации, извършени надъ хубавия продуктъ на българската лоза, която въковетѣ сж закрѣпили по плодовититѣ наши бърда. Човѣкъ не може да си прѣдстави до кждѣ отива тѣхната нечиста съвѣсть въ тая работа!

Съ своитѣ подправени вина, тѣ съвсѣмъ сж прѣвърнали вкуса на консоматоритѣ до степенъ, че, при опитване, да намиратъ фалшифициранитѣ вина за натурални, а хубавитѣ натурални вина за фалшифицирани.

Споредъ тѣхъ, земледѣлецътъ можалъ да пие какво да е вино. Като че ли той не е Божи човѣкъ, който е заслужилъ

да има на трапезата си печена кокошка и до нея хубаво руйно вино! Земледѣлецътъ не бива, слѣдъ дневния тежъкъ трудъ, да намѣри у дома си една чаша хубаво винце, което да ута-ложи умората му и да го накара да се почувства още бодъръ за да продължи тежката работа и на другия день. Да, нему трѣб-ва да дадемъ лози, които ще налѣятъ бѣчвата му съ тежко, вонещо и кисело или най-много безвкусно (инертно) вино и вечеръ, кога се завърне отъ полето отруденъ и капналъ отъ дневния трудъ, това вино да довърши у него физическия и мораленъ отпадѣкъ, вмѣсто да го съживи, както това прави хубавото руйно вино на българската лоза. Нему не бива да дадемъ вино, което ще влѣе кръвъ въ жилитъ му и ще сгрѣе сърдцето му, а такова, което ще го удари въ глава и ще из-студи кръвта му, каквото е виното отъ разпространяванитъ у насъ „Влашки“, „Унгарски“, „Сръбски“ и незнамъ какви още прѣчки.

Една малка частъ отъ земледѣлцитъ, наивни въ своитъ вѣрвания на обаятелнитъ реклами и криви въ смѣткитъ си, протѣгатъ ржка къмъ „новитъ“ прѣчки, благодарение липсата на присадени лози.

Всички трѣзви лозари по-друго яче гледатъ на въпроса за свободното садене на директнитъ лози, при сегашното по-ложение на лозарството въ страната. За тѣхъ разпростра-няванитъ директни лози сж врагове на лозарството.

Жалкото е, че се срѣщатъ държавни чиновници, заслѣпени отъ стремежа за лесно забогатяване за смѣтка на наивния земледѣлецъ, забравятъ своитъ задължения, като органи на м-то на земледѣлието и държавнитъ имоти и, вмѣсто да му помагатъ въ трудната задача по прилагането на закона за лозарството, като освѣтляватъ лозаритъ въ истината върху директнитъ лози, тѣ повече ги заблуждаватъ и съ това съз-даватъ повече прѣчки на м-то въ неговата дѣйность.

(Слѣдва).

И. И. Хранковъ.

„Италиянската“ прѣчка въ варненско.

Както винаги и въ всичко лошото си пробива по-лесно пѣтъ и се възприема по драговошно, тѣй и въ случая стана. Именно прѣди около 3 години въ Варна и Варненско за прѣвъ пѣтъ се заговори за нѣкаква си „италиянска“ лозова прѣчка и въ скоро врѣме се дигна около нея голѣмъ шумъ, защото за нея се разправѣха легендарни свойства и качества, като напр. че тя — прѣчката, вирѣла успѣшно на всѣкъждъ и въ всички земи; че давала изобилно и чудесно грозде; че не изисквала никакво лѣкуване противъ разнитъ лозови бо-лести; че се задоволявала съ много малко обработване и

т. н. И тукъ е умѣстно да се признае какво вносителитѣ и разпространителитѣ на казаната прѣчка излѣзоха остроумни, защото подъ името „италианска“ тѣ сж разчитали да произведатъ силно впечатление — като за нѣщо невидено и нечуто до тогава, и впоследствие тѣ не сж се излѣгали — тѣ успѣха.

Понеже по него врѣме приятели и познати почнаха да ме запитватъ за тая прѣчка, а и сега ме запитватъ; понеже въпроса е отъ прѣголѣмо значение за тукашния край — извѣстно е, че Варна и Варненско бѣ единъ отъ първостепеннитѣ лозарски центрове; понеже имаше и има голѣма опасностъ да се компрометира, още въ началото, възобновяването на тукашнитѣ опустошени лозя, — прѣдъ видъ на горнитѣ и други съображения и макаръ, по официалната си длъжностъ, да не бѣхъ прямо задълженъ, още по онуй врѣме бѣхъ писалъ въ министерството на земледѣлието съ молба да ми яви извѣстно ли му е нѣщо за въпросната „италианска“ прѣчка, впоследствие на което ми бѣ отговорено: „на Министерството нищо не е извѣстно за прѣдметната прѣчка съ чародейни качества“.

Отъ тогава до сега, до колкото можяхъ, въ кръга на сегашната си длъжностъ, говорихъ и се мъчихъ да отклонявамъ наивнитѣ хора да не си даватъ паритѣ и да не си губятъ врѣмето по италиански и други подобни прѣчки, а да садятъ само добрѣ изпитанитѣ и сигурни американски лози, облагородени съ най-добритѣ нашенски. За голѣмо съжаление мнозина, по едни или други причини, засадили отъ „италианската“ прѣчка — до колкото можяхъ да узная въ Варненско има засадени, отъ тая прѣчка, около 1000 декара*); а туй е много печално.

Прѣдъ видъ на горното положение намирамъ за много полезно да кажа, специално на варненци, слѣдното: до колкото можяхъ да разбера, повечето отъ лозята, засадени съ „италиански“ прѣчки, сж засадени въ сжщностъ съ извѣстния директенъ американски сортъ Огело. Понеже тази лоза не е никаква „италианска“, а единъ отъ многото американски сортове, който, заедно съ събратята му Жакезъ, Ноа и др., бѣ вмѣкнатъ отъ Америка въ Франция прѣди близо 60 години, а въ България прѣди 30—35 години; понеже туй вмѣкване се извърши прѣди да бѣ познато и добрѣ проучено присаждането на американскитѣ лози съ нашенски — европейски, хората търпѣха, за извѣстни години, горѣцитиранитѣ и много други „директни“ американски лози, които, макаръ че даватъ извѣстно грозде, въ никой случай и по никой на-

*) Даже тази пролѣтъ и тукъ както бѣлѣжи г. Тополски въ хубавата си статия: „Истината върху разпространението на „директнитѣ лози“ въ България“, станаха голѣми лудории — всевъзможни американски и италиански прѣчки се продаваха за „италиански“ и то по 50 ст. до 1 лв. прѣчката.

чинъ не може да се сравнятъ даже съ най-долнокачественитѣ нашенски — съ гроздата имъ. Като се знае туй отъ една страна, а отъ друга — като се знае положително, че Отело напр., за което тѣй много се говори и злоупотрѣбва, въ по-сухи, бѣдни и даже слабо варовити земи не издържа на филосернитѣ атаки; като се знае, че гроздето му не струва, а виното хептенъ, освѣтъ за фалшифициране и обезцвѣняване на натуралнитѣ и доброкачественни вина; като се знае, че тази лоза не може да мине безъ обработване и безъ лѣкуване макаръ че, справедливо казано, по не е чувствителна на пероноспората напр. и оидума и много други още съображения, — като се знае всичко туй, азъ само ще попитамъ: имали смисълъ и нѣкакво значение да сади човѣкъ подобни лози не, ами дали съ саденето имъ не се върши грѣхъ и прѣстѣпление спрямо българското лозарство — винарство? Моето лично и отдавнашно мнѣние е било и е, че съ саденето на подобни лози може окончателно да се убие лозарство-винарството ни.

Н. Недѣлчевъ.

Слънчевъ пригоръ.

Прѣвъ горѣщитѣ мѣсеци, юли и августъ, по гроздето и по листата се явяватъ понѣкога поврѣди, причинени отъ високата температура. Тѣзи поврѣди сж извѣстни подъ името слънчевъ пригоръ. Често пѣти тѣ се смѣсватъ съ поврѣдитѣ, причинени отъ пероноспората. Слънчевиятъ пригоръ се явява изведнажъ. Върху листата той причинява голѣми петна, съ неправилна форма, кждѣто листа пожелтява и изсѣхва. Подъ тѣзи петна нѣма никакви слѣди отъ прашеца, който се явява слѣдствие заразяването отъ пероноспората. Върху гроздето слънчевия пригоръ е по-опасенъ.

Когато температурата надмине 40 градуса, започватъ да се явяватъ признацитѣ на пригора. Цѣли гроздове или само изложената къмъ слънцето частъ или най-послѣ отдѣлни само зърна отъ грозда добиватъ въ нѣколко часа единъ особенъ цвѣтъ — на попарено грозде. Понѣкога само частъ отъ зърното се поврѣжда, а останалата частъ остава весела — зелена. Попарената частъ отъ зърното или цѣлото зърно изсѣхватъ, свиватъ се. Ако врѣмето се захлади, то поврѣдитѣ въ лозето се ограничаватъ. Попаренитѣ зърна изсѣхватъ, а останалитѣ здрави гроздове и зърна продължаватъ да се развиватъ. При случая съ пероноспората поврѣдата на зърната става послѣдователно — отначало се заблѣзватъ тъмни петна, които се виждатъ прѣдъ ципата на зърното, а самата ципа може да бѣде здрава. Тѣзи нападнати зърна бавно се поврѣждатъ и сжщо така изсѣхватъ.

Кои сж причинитѣ, които благоприятствуватъ пригора? Колкото почвата е по-суха, по-бѣла, по-камениста, толкова пригора по-често се явява. Бѣлата почва отражава топлинѣ лъчи върху гроздето, което и безъ това се загрѣва отъ слънцето; щомъ като изпарението на водата отъ зърното стане голѣмо, зърното се поврѣжда. Всички срѣдства, които служатъ за натрупване по-вече вода въ лозовитѣ части, като поливането на лозята, кършенето на върховетѣ, грижливото вързване, за да се намали изпарението, грижливото обработване на почвата, което има за цѣль да държи почвата чиста отъ бурени, които отнематъ голѣма частъ отъ влагата, всичко това намалява случаетѣ отъ слънчевъ пригоръ. Има обаче единъ фактъ, който е извѣстенъ на всѣки по-наблюдателенъ лозаръ, а именно, че не всички гроздове сж еднакво изложени на слънчевъ пригоръ. Гроздетѣ, които сж изложени на слънцето, сж привикнали на слънчевия пекъ и въ тѣхъ пригора се срѣща въ по-малкъ размѣръ. Гроздетѣ обаче, които обикновено сж зашумени въ главината или се намиратъ въ сѣверната ѣ половина, сж много по-чувствителни на пека и ако прѣзъ горѣщото врѣме на дена изложимъ изведнажъ тѣзи гроздове на слънце, тѣ въ нѣколко часа ще се попарятъ. Това е особно вѣрно за по-воднитѣ и чувствителни сортове, като напр. Чауша. Ето защо, прѣзъ горѣщото врѣме на дена трѣбва да се прѣустанови всѣкакво чистене, вързване, кършене на лозитѣ, а така сжщо и копанѣта, при която главинитѣ се раздвигватъ и могатъ да се откриятъ засѣненитѣ гроздове.

Рѣсенето съ сѣренъ прахъ увеличава изсушаването на гроздето и може сжщо така да причини пригоръ. Прѣзъ горѣщитѣ дни рѣсенето съ сѣра сжщо трѣбва да се прѣустанови.

Като вземе прѣдъ видъ всичко горѣказано върху пригора, лозарѣтъ, ако не прѣдотврати съвсѣмъ, то поне ще намали до минимумъ слънчевия пригоръ на гроздето.

Цв. Пеневъ.

Опаковане на гроздето.

До като сжществуваха старитѣ лозя., на пазаря се изнасяше грозде въ кошници отъ близкитѣ лозарски села, безъ всѣкаква опаковка, или огъ лозаритѣ въ самия градъ. Тогава на пазаря не се чувстваше нужда отъ грозде, защото болшинството отъ гражданитѣ, гдѣто се отгледва лозата, си имаха собствени лозя, па и голѣми консомативни центрове на грозде нѣмаше, затова гроздето се правѣше по-вече на вино, което по-лесно се прѣнасяше на по-далечни разстояния.

Днесъ, когато вече старитѣ лозя почти сж унищожени отъ филлоксерата, вслѣдствие на което градоветѣ останаха

почти безъ лозя: отъ друга страна, бързото нарастване на градоветъ, особено на София, Пловдивъ, Бургасъ, Плѣвентъ, Русе, Шуменъ, Варна и пр., които сж доста голѣми консомативни центрове на грозде, ни заставляватъ да подиримъ начинъ и срѣдства, за да задоволимъ собствения си пазаръ съ грозде и да приготвяваме такова и за износъ.

Въ насъ природнитѣ условия позволяватъ да се отгледватъ съ успѣхъ всичкитѣ десертни сортове грозда и мѣстнитѣ такива, по вкусъ и красота не отстъпватъ на чуждитѣ, даже нѣкои ги прѣвъзходстватъ, но въпрѣки това, на пазаря не се явява достатъчно грозде за да задоволи консоматоритѣ по количество, а камоли и по вкусъ и красота. Причинитѣ на това сж: 1) липсата на съзнание у лозаритѣ, че тѣ при наличността на пазаря, иматъ по-голѣми приходи, ако отгледваха десертни сортове грозда; 2) Неумѣние на лозаритѣ да отгледватъ десертнитѣ сортове лози, отъ които да се получаватъ красиви грозда; 3) Неумѣние на лозаритѣ да опаковатъ гроздето и да го изпращатъ до най-близкия пазаръ и 4) Липсата на бързи и достатъчни прѣвозни срѣдства за прѣвозване гроздето до пазаритѣ. За първитѣ двѣ причини ще говоря другъ пжтъ; за сега ще кажа само това, че бъдащето на лозарството още за много години въ насъ, ще е въ отгледването на десертнитѣ сортове грозда и че колкото имаме (повече отъ 55 сорта) такива, при едно по-умѣло опаковане на гроздето и транспортирането му до пазара, бихме значително задоволители консомацията и засилили възобновяването на лозята.

Нашия лозаръ като че ли не е разбралъ още, че съврѣмения животъ е извикалъ нови похвати въ производството. Той самъ дава повече пари за по-добрѣ опакована и красива стока, но не се стреми да прѣдложи на консоматора своето грозде въ такъвъ видъ.

Добрата опаковка на гроздето има голѣмо значение, защото само посрѣдствомъ нея, то (гроздето) ще пристигне до купувача въ такъвъ видъ, въ какъвто е било при обирането му отъ лозето; а купувача за такова грозде заплаща по-скжпо, отъ колкото за вкусното.

Въ Франция много цѣннитѣ сортове грозде донасятъ на пазаря, когато зрѣе гроздето или послѣ въ твърдѣ изящна опаковка, по нѣколко грозда въ една кошница, а по нѣкога и само единъ отъ едритѣ гроздове. Така оригинално опакованото грозде се украсява съ зеленина или цвѣта и поднася на масата или се излага въ голѣмитѣ магазини въ особени витрини. Гроздето се така опакова, че като се отвори кошницата или сандъчето, да се виждатъ всичкитѣ гроздове.

За опаковане на гроздето се употребяватъ: кутии, сандъчета или плоско изплетени кошнички. На дъното имъ се поставятъ възглавнички, приготвени отъ мекъ талашъ.

или нарѣзана книга и обвити съ тънка бѣла книга, но така, че да иматъ изпъкнала форма и съ такива размѣри, че да могатъ свободно да се поставятъ и изваждатъ отъ кошничкиѣ и пр. Като се поставятъ възглавничкиѣ, поставя се внимателно по единъ или нѣколко грозда въ всѣка кошничка, въ зависимостъ отъ величината и цѣнността на грозда, като се отдѣлятъ гроздоветъ единъ отъ другъ съ тънка цвѣтна книга, а за да не излизатъ отъ кошницата, завързватъ се на кръстъ съ рафия или цвѣтни панделки. Отгорѣ се поставя тънка книга, върху която се туря вата и се поставя капака. Горнитъ възглавнички (отъ ватата) се приготвяватъ така, че да иматъ вдлъбната форма, та като се постави капака, да се допира плътно до гроздето, безъ да се натиска и поврѣжда.

Приготовенитъ по такъвъ начинъ кошнички съ грозде се привързватъ съ канапъ, поставятъ се плътно въ единъ дървенъ кафезъ, въ който гроздето се прѣнася безъ рискъ, и се изпраща.

Такава опаковка се употрѣбява само при опаковането на много цѣннитъ и красиви грозда. Разхода, направенъ за нея, се заплаща отъ купувача, като гроздето се продава заедно съ кошничката.

Въ Томери (Франция) гроздето отъ сорта бѣлата ранозрѣйка се опакова въ особни дървени сандѣци, приготвени съ разна вмѣстимостъ, споредъ врѣмето, когато зрѣе гроздето. Сандѣцитъ се приготвяватъ да събиратъ приблизително по 2—2½ килограма грозде; а послѣ сезона и новата година за 1—1½ кгр., даже и по малки. Тѣ (сандѣчетата) се приготвяватъ плоски, съ разчетъ да се събере въ тѣхъ единъ редъ грозде. Вжтрѣшността на сандѣчето се облепва съ книга, която да има восъченъ цвѣтъ; а отгорѣ на гроздето се поставя друга книга, цвѣтна съ размѣръ този на сандѣчето. Гроздето се нарежда внимателно въ тѣхъ и то така, че дръжките да оставатъ отгорѣ, като първиятъ гроздь се поставя на едната страна, а втория обратно до другата и т. н. Ако между гроздоветъ останатъ празни мѣста, тѣ се напълватъ съ части отъ гроздоветъ. Когато се нареди гроздето (напълни сандѣчето), то трѣбва да остане 1¹/₂ с. м. по-високо отъ странитъ на сандѣчето, слѣдъ което се поставя книга отгорѣ и се поставя капака.

Като се свърши опаковката на едно сандѣче, започва се и на друго по сѣщия начинъ. Опакованитъ сандѣчета се поставятъ едно върху друго. Отъ тежестта на горното сандѣче гроздето въ долното правилно се олега, прѣди да се постави окончателно капака, затова при окончателното затварене на сандѣчето, то се отваря и се прѣгледва; случайно поврѣденитъ зърна се отстраняватъ.

Етикета, който трѣбва да съдържа името на производителя и сорта, се поставя не на капака, а на дъното на сан-

дъчето, та като се получи пратката и отвори сандъчето, гроздето да се прѣдставлява въ твърдѣ красивъ видъ съ слабо стиснати зърна. По сѣщия начинъ се опакова гроздето и въ плитки кошници, но въ тѣхъ гроздето се поставя надолу съ дръжкитѣ, та при отваряне на кошницата да се прѣдстави въ твърдѣ привлекателенъ видъ. При изпращане гроздето на далечно разстояние, сандъчетата или кошницитѣ се нареждатъ плътнo въ нѣколко реда, въ дървени кафези или голѣми кошове.

Въ Русия (Кримъ), гдѣто гроздето се изпраща на далечни разстояния, опаковката става съ стѣрготини отъ джбова кора (отъ която се приготвяватъ тапитѣ), понѣкога и съ обикновени чисти дървени стѣрготини. Ето по какъвъ начинъ се опакова гроздето съ стѣрготини споредъ г. Шаваровъ.

— За опаковане на гроздето се приготвяватъ сандъци отъ тънки елхови дъски, въ които може да се събере отъ 8 до 10 килограма грозде. Дъскитѣ за сандъцитѣ се рендосватъ отъ всичкитѣ страни и тогава сковаватъ въ сандъкъ, на който вжтрѣшността се облѣпва съ книга, слѣдъ което се поставя и гроздето. Като се напълни сандъка, той се стрѣсква леко, а слѣдъ това се насипва съ стѣрготина, за да спадне стѣрготината и допълни празнитѣ мѣста между гроздето и сандъка. Последниятъ се почуква леко отъ странитѣ съ дървено чукче; отъ чукането стѣрготината се изтѣрва на долу и допълва празнитѣ мѣста, а като се опразни отгорѣ, поставя се още стѣрготина. Така се продължава, до като се допълнятъ празнитѣ мѣста. Останалата отгорѣ стѣрготина се разтрива, поставя се на нея книга, която да обхваща всичкитѣ страни на сандъка и върху нея се поставя капака; отъ страни на сандъка се приковаватъ дръжки за по-лесно вдигане и най-послѣ се поставя етикета.

Въ Кримъ опаковатъ гроздето и въ бачонки съ вмѣстимостъ отъ 10 до 12 кгр.

За да се прѣдпази гроздето отъ гниение, вмѣсто прости стѣрготини употребяватъ стерилизирани при 100° топлина въ продължение на единъ часъ време. Прѣвъзходството на стерилизиранитѣ стѣрготини прѣдъ нестерилизиранитѣ е доказано напълно отъ опитъ, затова трѣбва да се прѣдпочитатъ при опаковката на гроздето стерилизиранитѣ стѣрготини.

Свѣденія.

Състоянието на лозята, маточницитѣ и укоренилицата. Бюлетинъ за пазарнитѣ цѣни на лозарскитѣ продукти и материали.

Отъ нѣкои лозарски центрове получаваме свѣденія отъ кореспондентитѣ, които си противорѣчатъ. Умоляваме г-да кореспондентитѣ да провѣриватъ добръ свѣденіята, които из-

пращатъ, защото невѣрнитѣ свѣдения излагатъ както самитѣ тѣ, така и редакцията на списанието.

Сухиндолъ — 7 юний. Въ края на мѣсецъ юний падна силна роса, която стана причина да се появи за пръвъ пѣтъ пероноспората въ слабъ размѣръ по листата и рѣситѣ. Лозята сж напрѣскани два пѣти. Много малко сж лозаритѣ, които сж напрѣскали трети пѣтъ. Лозитѣ избуяха твърдѣ много; цвѣтението се извърши нормално, безъ никакво изрѣсяване. Изобщо реколтата обѣщава да бѣде много добра. Маточниците вървятъ много добрѣ; иматъ 8—10 лѣторасти на главина отъ 2 до 3 м. дължина. Укоренилицата отиватъ отлично; избуяха до 25 см. и прихващане срѣдно 60% съ отлични за сега спойки. Цѣни на надниците 10—12 лв., за прѣскане 15—20 лв. Продаватъ се: синъ камѣкъ 10—12 лв., вино 9:50—10 лв., ракии 0:80 до 1 лв. градуса, лика 6 лв. кгр.—А. Г.

Еница — 9 юлий. Изрѣсяване нѣма. Забѣлѣзва се пероноспора освѣнъ по листата, но и по гроздето въ парцелитѣ и лозята, които сж закѣснели съ първото прѣскане. Нѣкои лози, които сж отглеждани безъ колове, сж покършени много рано. Извършена е втора копанъ. Новозасаденитѣ лози сж въ много добро състояние. Цѣнитѣ на виното сж 10—12 лв. литѣра, а ракията 35—40 лв. литѣра. Синъ камѣкъ 9 лв., лико 13:50 лв. кгр.—С.

Образцовъ-Чифликъ — 13 юлий. Пероноспората не може да се развие поради сухото и топло врѣме. Развитието на маточниците е добро. Гроздето тази година е по-малко отъ миналата и по-рѣдичко, по причина на изрѣсяването.—П. Б.

Бургасъ — 14 юлий. Лозята въ Бургаската община отиватъ за сега много добрѣ и обѣщаватъ добра реколтата. Сега се прѣска трети пѣтъ, а мѣстнитѣ необлагородени лози въ пѣсѣцитѣ се прѣскаатъ вече четвърти пѣтъ. Прѣвъ врѣме на цвѣтението лозята се рѣсиха съ сѣренъ прахъ, поради което и оидиума е въ ограниченъ размѣръ. Слаби поврѣди отъ оидиума има върху сортоветѣ Каринянъ, Захарико, Маврудъ и Хамбургски мискетъ. Освѣнъ лозята на американски подложки, които заематъ около 4500 декара и които продължаватъ да се увеличаватъ, въ пѣсѣчищата отъ прѣди 15 години се засаждатъ мѣстни лози, откоито за сега има около 350 декара. Малоимотни и безимотни граждани миналата година, безъ разрѣшение, разработиха около 5000 декара въ пѣсѣчниците, откоито по-големата частъ се засадиха съ лозя. По този въпрос се делегира специаленъ чиновникъ, който разпрѣдѣли минимумъ 3 декара на лице за сега подъ наемъ. Засадиха се така сжщо и малко директни сортове. Напролѣтъ тукъ се присадиха доста много лози, откоито една частъ се засади направо слѣдъ отопляването. Вината се продаватъ на дребно 10 лв. литѣра, ракията на едро 70—80 ст. градуса, ликото 10 лв. кгр., сублимирана сѣра 6 лв. кгр. съ тенденция

къмъ спадане, понеже пристигна наскоро отъ Цариградъ една гемия съ 10,000 кгр. сѣренъ прахъ. Отъ Бургасъ и Анхиало се изнасятъ доста вина и ракии. — С. Т.

Ески-Джумая — 14 юлий. Лозята отиватъ отлично. Много на-рѣдко има слѣди отъ пероноспора и оидиумъ. Маточниците и укоренилищата сжко отиватъ добръ. Работната надница е 15—20 лв. за мъжетъ и 10—15 лв. за женитъ. Цѣната на виното 12 лв. литъра, ликото 10—12, синъ камъкъ 12 лв. кгр. — Х. Н.

Русе — 15 юлий. Врѣмето прѣзъ първата половина на мѣсеца бѣ много горѣщо. Вслѣдствие буйния растежъ, забѣлѣзва се изрѣсване у сортоветъ: Телки-куйру, Кечемемеси, Бѣлъ мискетъ, Кадънъ-пармакъ до 90%, Гъмза и Памитъ 5-6%, а не изрѣсиха Димятъ и Портюге бльо. Пероноспора почти нѣма. Маточниците и укоренилищата сж добръ. Вината се продаватъ на едро 8—9 лв. литъра. ракията 30—34 лв. литъра, синия камъкъ 8—9 лв. кгр., ликото спадна на 3—4 лв. надниците за мъжетъ сж 12 лв., а за женитъ 10 лв. съ храна; безъ храна за първитъ 20 лв., за вторитъ 16 лв.

Бѣлоградчикъ — 15 юлий. Лозята прѣцвѣтѣха при добро врѣме и много благоприятни условия. Всички сортове сж завързали добръ плодъ, даже Чауша, резекиитъ, които обикновено тукъ се рѣжатъ много лошо. Пероноспора се забѣлѣзва слабо по листата, а по плода никакъ нѣма. Маточници въ околията нѣма, а укоренилища има само за дивачки. Зеленото присаждане, което тукъ се практикува, даде тази година 70—80% при много добъръ лѣторастъ. Забѣлѣзва се изсѣхване на много лози отъ „Отело“. На 8 и 9 т. м. имаше силна вихрушка, която причини голѣми поврѣди на лозята. — И. К.

Пещера — 15 юлий. Лозята отиватъ много добръ. Пероноспора не се забѣлѣзва. Оидиумъ има съвсѣмъ малко. Тукъ се чувства нужда отъ диви и облагородени прѣчки. Виното се продава 10—11 лв. литъра, ракията 80—90 ст. градуса.

Казанлъкъ — 15 юлий. Пероноспора още не се забѣлѣзва. Всички лозя отиватъ добръ. Американски (нови) лозя има въ околията 228 декара, а стари 19,397 декара. Маточници нѣма. Укоренилища има само 8 декара. Има голѣмо увлечение за засаждане нови лозя.

Караисенъ (Свишовско) — 15 юлий. Пероноспора се появя въ много ограниченъ размѣръ. Вслѣдствие сушата, разпространението ѝ спрѣ. Лозята отиватъ въпрѣки сѹхото врѣме буйно. Липсватъ материали за врѣзване.

Лозаритъ се стрематъ да възобноватъ старитъ загинали лозя. Най-добръ вирѣе сорта „Монтикола“. Чувства се нужда отъ сждове за вино, тѣй като лозаритъ сж свикнали да си наливатъ вино. Виното е на привършване—8 лв. литъра, ра-

кията 30 лв. лит., синия камъкъ 8 лв. Чувства се нужда отъ части за прѣскачки, най-вече маркучи — Т. П.

Гюзелдже-Аланъ — 15 юлий. Пероноспора се срѣща въ органиченъ размѣръ по листата и гроздето и то тамъ, кждѣто не е добръ прѣскано. Синия камъкъ се продава 8 — 10 лв. кило. — Д. Х.

Бейлий (Гровадийско) — 15 юлий. Състоянието на лозята е много добро. Пероноспора нѣма. Виното на дребно 14 лв. литѣра, ракията 40 лв. литѣра, лико 6 лв., синъ камъкъ 13 лв. кгр. — Н. Р.

Блѣсничево (Луковитско) — 15 юлий. Лозята отиватъ много добръ. Копани сж и сж рѣсени 3 пжти. Пероноспора се яви къмъ 1 т. м. Укоренилицата отиватъ добръ, а маточниците много добръ — послѣднитѣ иматъ 3 — 4 м. лѣтораста, особно Берландиерията. Вината почти сж се свѣршили; ракията се продава 30 — 40 лв., синия камъкъ 13 лв., лико 16 лева — А. М.

Фердинандъ — 15 юлий. Лозитѣ отиватъ много добръ. Пероноспората се яви въ ограниченъ размѣръ; поврѣдитѣ отъ нея сж незначителни и то само въ низкитѣ мѣста. На 3 т. м. падна градушка която нанесе до 75% поврѣди по гроздето. Укоренилицата сж добри. Синъ камъкъ се продава 9 лева, лико топено 12 лв. кгр. Работната надница за вързвачъ и копачъ е 15 лв., а прѣскачъ 30 лева — Н. В.

Стара-Загора и околията. — 15 юлий. Растежъ срѣденъ. Навсѣкждѣ лозята сж прѣскани по два пжти, а нѣкждѣ и трети пжтъ. Констатира се общо изрѣсване въ чувствителенъ размѣръ, причинено отъ продължителнитѣ студове въ началото на растежния перисдъ. На нѣкои мѣста има изрѣсване до 50%, причинено пѣкъ изключително отъ пероноспората по рѣсата. Като се има прѣдъ видъ, че въ нѣкои мѣстности падна и на два пжти градушка, то общо взето въ града и околията реколтата на лозята е съ 50% компрометирана. Вкоренилицата и маточниците сж добри. Виното се продава 8 — 10 лв. литѣра, ракията 80 — 90 ст. градуса. Надници безъ храна — мъже 30 — 35 лв., жени 15 — 25 лв. Б. Б. и К. С.

Ямболъ — 15 юлий. Пероноспора се забѣлѣзва въ слабъ размѣръ тукъ тамъ. На 10 м. м. падна градушка, която нанесе отъ 30 — 100% загуби. Маточниците и укоренилицата сжщо така сж поврѣдени. П. П.

Ковачевецъ — 15 юлий. Вслѣдствие буйния растежъ на лозитѣ, забѣлѣзва се изрѣсване въ нѣкои сортове, като „Бѣлата лоза“, Памита и Отелото. Отъ 2 годни насамъ нѣкои лозари започнаха да практикуватъ присаждането дивачки на самото мѣсто на разцѣпъ. Маната се появи, но само по горнитѣ млади листа. Започна третото прѣскане. Укоренилица има, но не сж достатъчно и ще се търси материалъ отъ другѣ. Миналата година се доставиха облагородени лози отъ

с. Бѣла-Черкова. Засаждането на единъ декаръ лозе струва тази година по-вече отъ 2000 лв. Тукъ лозаритѣ сж стрѣснати отъ тежкитѣ данѣци, които тежатъ върху тѣхъ. Чакаме да ни изпратите образецъ уставъ да основемъ въ селото Лозарско дружество — П. С.

Шуменъ — 15 юлий. Много некършени лозя изрѣсиха твърдѣ много. Лозята на подложка 41—Б. иматъ слабъ растежъ и слабъ плодъ. Пероноспора не се забѣлѣзва. На 9 т. м. падна градушка, която закачи само гр. Шуменъ, но поврѣдитѣ сж незначителни. Ракията спада на 40 лв. литѣра.

Новаково (Борисовградско) — 15 юлий. Лозята сж въ добро състояние. Второто, даже и третото прѣскане сж извършени. Пазарнитѣ цѣни на материалитѣ сж сжщитѣ. — Х. В.

Кула — 15 юлий. Лозята сж въ много добро състояние. Незначителни поврѣди отъ пероноспората, Виното се продава 10—12 лв., ракията 30—35 лв. литѣръ. Ликото 9—12 лв; синъ камѣкъ 10—1320 лв. кгр. — А. Д.

Чирпанъ — 15 юлий. Врѣмето се засуши и пероноспората, която се слабо яви, се ограничи. Изобщо взето, лозята, маточницитѣ и укоренилищата отиватъ добрѣ. Цѣни сжщитѣ. — Д. В.

Стражица — 15 юлий. Топлото и сухо врѣме се отрази много благоприятно за лозитѣ. Маточницитѣ сж малко, но се отглеждатъ добрѣ. Укоренилищата сж отлични. Виното се продава на дребно 9 лв. литѣра. Коловетѣ 15—2 м. дълги и 4—5 см. дебели се продаватъ 1 лв. парчето. — Р. Р.

Ломъ — 18 юлий. Лозята се прѣкопаватъ трети пѣтъ, повързватъ се и се покършватъ. Всичкитѣ сж прѣскани два пѣти, а нѣкѣждѣ и три пѣти. Реколтата ще бѣде вѣроятно отлична. До сега почти никакви неприятели и болести не сж се явили. Нѣколко петна отъ пероноспората и това е всичко. На 16 и 17 т. м. валѣ силенъ дѣждъ, придруженъ отъ градъ, който уби лозята на село Дѣлгошевици, а слабо тѣзи на града Ломъ. Цѣната на виното е отъ 8—10 лв. на едро и 10—12 лв. на дребно, а ракията 25—35 лв. литѣра — Ц. П.

Кара Мусалъ — 15 юлий. Започна се трето прѣскане на лозята, както и третата копань. Пероноспората е въ много ограниченъ размѣръ, тѣй като нѣма условия за развитието ѝ. Синъ камѣкъ 8—9 лв., виното 10—11 лв. литѣра, ракията 1—110 лв. градуса — И. Л.

Свищовъ — 15 юлий. Лозята се копятъ, врѣзватъ и прѣскаатъ трети пѣтъ. Покършването става на 1½ до 2 м. височина. Маточницитѣ сжщо така отиватъ добрѣ. Иматъ лѣторастъ 2—3 м., особно сорта Rip. x Ber. Teleki № 1 и 2, който сега е изкаралъ 3—4 метра, макаръ че почвата, въ която е засаденъ, е бѣдна и суха. Укоренилищата сж изкарали 20—30 см. Ларвата на майския брѣмбаръ се е появила тукъ тамъ и е нанесла доста поврѣди. Производството на дивъ и благо-

роденъ материалъ е далечъ да задоволи нуждитъ на лозаритъ отъ околията. Отъ 20,000 декара стари лозя има още неунищожени 1000—2,000 декара. Пазарнитъ цѣни на: ликото 8—10 лв., синия кантъкъ 9—10 лв., вино 10—12 лв., ракия 25—30 лв. литъра — Н. Д.

Орхане — 16 юлий. Лозята отиватъ извънредно добръ. Не се забѣлѣзва никждѣ пероноспора. Въ околията има само три малки маточника. Укоренилища нѣма. Виното се продава 15 лв. литъра, а ракията 25—30 лв. На надничаритъ се плаща 15—18 лв. — Д. И.

Плъвень — 31 юли. Лозята отиватъ добръ. Реколтата обаче, която отначало изглеждаше изобилна, сега се показва по-слаба отъ очакваната. Изрѣсяването на нѣкой сортове ще намали чувствително реколтата. Освѣтъ това на 26 юлий падна градушка, която закачи лозята по западната окрайнина на града. Вслѣдствие на раняването показа се бѣло гниене.

ХРОНИКА.

Прѣпоръчало е Министерството на Земледѣлието и Държавнитъ имоти на всичкитъ си подвѣдомствени учреждения списанието „Лозарски Прѣгледъ“, да се абонираатъ, съдѣйствуващъ и пропагандиратъ разпространението му, като едно сериозно списание, което, покрай защитата на професионалнитъ интереси на българския лозаръ, сполучливо популяризира лозарско-винарската наука и практика. Ний му благодаримъ за тая морална подкрѣпа и апелираме къмъ въпроснитъ учреждения, да ни подкрѣпятъ и тѣ, първо като се абонираатъ и второ, като подканятъ лозаритъ въ района си да се абонираатъ.

Лозарската изложба ще се състои не въ София, както уповѣстихме по-рано, а по рѣшение на Министерството на Земледѣлието въ Ст.-Загора, като центъръ на Южна България и близко до мѣста, сега заочващи съ новото лозарство. Ще се открие на 17 септемврий т. г. и ще трае една седмица. На изложбата ще бждатъ изложени както отъ Държавнитъ Земледѣлски училища, разсадници и лозя, така сѣщо и отъ частни лозари отъ цѣла България; грозда отъ всички Български сортове лози, и грозда отъ всички сортове Директни лози, намиращи се у насъ, и гладки и укоренени американски лози. Вина отъ наши сортове и Директни лози ще бждатъ изложени само отъ държавнитъ лозя, защото за частнитъ, при малкото

врѣме, което остава до тогава, не е възможно да се провѣри дали сж натурални и чисти отъ всѣкакви примѣси.

Главната цѣль на тая изложба е да се види отъ самитъ лозари голѣмитъ примущества въ качествено и количествено отношение на нашитъ сортове грозда прѣдъ прѣхваленитъ отъ спекуланти Директни сортове, да видятъ какъ сме прави въ тоя голѣмъ споръ и прѣдпазятъ отъ заблудата и измамата.

На защитницитъ на директнитъ сортове се дава пълна възможность да прѣдставятъ прѣхваленитъ си грозда въ истинския имъ видъ, за да защитятъ нагледно съ производството имъ становището за свободното имъ засаждане.

Частнитъ лозари изложители трѣбва да снабдятъ изложенитъ грозда и лози съ удостовѣрение, издадено слѣдъ провѣрка на самото лозе отъ самия агрономъ, управителъ на разсадникъ или администраторъ; колко декара и кога е засадено лозето, маточницата или вкорениицето; общото му състояние, почвата, начина на обработване и въобще всички данни, необходими за една правилна прѣцѣнка на журито и главно, изложенитъ грозда и лози да не сж избрани отъ отдѣлнитъ добри, а да сж отъ най-добритъ, срѣднитъ и лошитъ по процента имъ въ самото лозе, за да се прѣдстави истинското срѣдно производство, което само може

да служи за мѣрило на доходността или не доходността на една култура и въобще успѣха ѝ.

Ний, като позоваваме почитаемото Министерство на Земледѣието за рѣшението му да уреди горната изложба, апелираме къмъ всички защитници на нашитѣ сортове грозда да удостоятъ изложбата съ производствата си, а канимъ защитниците на Директнитѣ сортове да прѣдставятъ всичкитѣ си сортове директни грозда и нагледно убѣдятъ лозаря въ добритѣ имъ качества и голѣма родовитостъ, и шомъ сж излѣзли прави, ний сме пѣрвитѣ, които ще ги възприемемъ. Канимъ всички лозари, които ще си засаждатъ лозя, да посѣтятъ изложбата и видятъ на гледно кое е добро и кое лошо

На отличилитѣ се лозари ще се раздадатъ почетни дипломи и похвални отзивы. Всички желающи да посѣтятъ изложбата ще получатъ чрѣзъ списанието ни удостовѣрение, съ което ще пжтуютъ по Б. Д. Желѣзници съ 50% намаление

Лозарския съборъ навѣрно ще се състои въ Ст.-Загора, за да се посѣти отъ лозаритѣ изложбата и чуятъ рефератитѣ, четени въ събора. Тия дни управителния съѣтъ на Д-вото на Бѣлг. лозари ще има заседание и ще рѣши, кога ще се състои събора

Вино или Бира. Въ брой 78 на „Държавенъ вѣстникъ“ отъ 11 юний т. год. отдѣлъ „Извѣстия на дирекцията за стопански грижи и обществена прѣдвидливостъ е пуб. икувано едно окржжно, относително новата реко та Въ точка 3 на това окржжно се казва слѣдното:

Пиво и спиртъ сж запрѣтени да се произвеждатъ отъ зърнени храни Тамъ гдѣто има фабрики за тая цѣль, комитетитѣ ще слѣдятъ и изземватъ всѣко количество зърнени храни, ск адирани въ фабрицитѣ, освѣнъ случаитѣ, когато тѣ сж закупили и докарали отъ странство съ специални разрѣшения, които впрочемъ сж вече отмѣнени Шомъ получите настоящето, ще поискате отъ тия фабриканти да Видеклариратъ количествата които тѣ иматъ на лице по силата на тия отмѣнени вече нареждания

Горното рѣшение на дирекцията за С. Г. О. П. е по-вече отъ наврѣменно и умѣстно. При тази гладна криза, която Бѣлгария прѣживѣ и която из-праздни всичкитѣ хамбари, трѣбва да

бждемъ пестеливи и да не забравяме доскорашното положение Отъ това за-прѣщение всички ще почувстватъ обла-гитѣ съ изключение на нѣколкото ка-питалисти, които сж вложили пари въ пивоварството. Ако е въпросъ за облагитѣ, които фиска може да о аква отъ бирата, може да се каже съ си-гурностъ, че тѣ сравнение съ доходитѣ отъ акциза и др на виното сж много по малки. Ако има излишѣкъ отъ хра-ни, той м же да се употреби за други цѣли— за разнѣна срѣщу други стоки и т. н., но да се употреби за единъ луска, отъ който ще спечелятъ нѣ-колко капиталисти, това е противъ ин-тереситѣ на голѣмото мозинство отъ народа. Съ обръщането на зърненитѣ храни въ спиртъ, злото, което ще се позволи е още по-голѣмо. Ще започне фабриката на разни коняци, изкус-твени ракии, имитирани вина и пр., ко-ито ще наводнятъ пазаря за да тро-вятъ консоматора и да подобватъ цѣ-ната на здравитѣ натурални питиета. Това значи широкъ просторъ за дѣй-ствие на спекулацията и фалшифика-цията въ ущрѣбъ на една народна ин-дустрия, каквато е винарството. Спо-редъ създания отъ ежедневницитѣ, за-интересувани пивовари и спиртовари сж се явили вече прѣдъ Дирекцията на прѣхранзата и сж настоявали да бж-де отмѣнено това нареждане. Дано Ди-рекцията бжде послѣдователна на сво-ето рѣшение и не се поддаде на увѣ-щанията на нѣколко единици, които прѣдъ вляватъ само своитѣ лични интереси.

Окржжна агрономическа конференция ще се състои на 7, 8 и 9 августъ въ гр. Плѣвненъ. Въ конференцията ще взематъ участие агрономи и специа-листи отъ цѣлия Плѣвненски окржгъ. Ще се четатъ реферати по много въ-проси, а сжщо така по винарство и лозарство

Записванията за Държавното Лозар-ско Училище въ гр. Плѣвненъ продъл-жаватъ до 10 августъ т. г. Кандида-титѣ не трѣба да бждатъ по стари отъ 17 години, да притежаватъ медицинско свидѣтелство че сж здрави, прогим-назиално образование съ успѣхъ „до-бъръ“, позволително отъ родителитѣ си че сж съгласни и да внесатъ при постъпване 50 лева гаранция. Таксата за прѣзъ учебната година за храна, квартира, отопление и пр. е опрѣдѣ-лена 1000 лева, откоито първата по-

ловина внесена при постѣпване на ученика, а втората — дѣ мѣсецъ януари.

Отъ нашѣте читатели. Въ редакцията се получи слѣдното писмо:

„До еснафа (лозаритѣ). Прѣзъ 1911 година се чу по нашия край, че се появѣли нѣкакви лози, които се посаждали направо, безъ да се облагородяватъ и противостояли на филуксерата. Името имъ било „Унгарски“ (отело и др.), посаждали се на дереголанно мѣсто, раждали повече отъ американскитѣ, изтрайвали на переноспората (балсараги не хващало), безъ масрафъ лозе, бодни прѣчка, пийни винце. Ние бѣхме си посадили американско лозе, но като взеха да прѣпоръчатъ тѣзи лози, взехме си отъ тѣхъ 50 прѣчки, за да ги посадимъ и видимъ аджеба какво ще излѣзе. Посадохме ги на дереголанно мѣсто, отгледахме ги редовно съ американскитѣ лози. Резултатътъ отъ тѣхъ бѣше слѣдниятъ: плодътъ имъ (гроздето) има отвратителна миризма, не може да се яде, да се прави вино отъ тѣхъ безъ да се примѣси нашеенско грозде пакъ не може, а най-важното, че на филуксерата не може да устои и още на петата година се зарази и изсъхнаха. Затова дългъ ни е да съобщимъ на еснафа ако не сж правила опитъ съ тѣхъ хич да ги не саятъ, защото трудъ имъ ще отиде на гюрултия. Сжщо да не слушатъ лажитѣ на разни спекуланти и продавачи на такива лози.

Въпроснитѣ лози нѣматъ добъръ плодъ и не могатъ да вирѣятъ. Прѣдупрѣждаваме всички да не полагаатъ трудъ за такова лозе напразно.

Съ поздравъ къмъ еснафъ:

Братя Минчо и Кънчо Боневи отъ с. Малка Вѣрея (Старозагорско).

Редакцията се е абонирила съ голѣми трудности за нѣколко французки списания по Лозарство и Винарство, а е взела мѣрки да се абонира и за италиански такива.

Чрѣзъ чуждитѣ списания ще можемъ да държимъ читателитѣ лозари въ течение на нововъведенитѣ полларството въ странство, а така сжщо и пазарътъ на виното и др. продукти и материали, както и за лозевата реколта прѣзъ тази година.

На 3 юлий 1919 година сж паднали градушки: Въ с. Крива бара, околия Ломска, с. Дрѣновецъ, околия Ломска, с. Еасиловци, околия Ломска, с. Голѣмо бабино, околия Вратчанска, с. Сухатче, околия Бѣлослатинска, с. Драшанъ, околия Бѣлослатинска, с. Брѣске, околия Бѣлослатинска, с. Камено поле, околия Бѣлослатинска, с. Върбица околия Бѣлослатинска, с. Горна Вереница, околия Фердинандска, с. Вѣлотинци, околия Фердинандска, с. В нище, околия Фердинандска, гр. Фердинадъ, с. Славотинъ и Долна Риска, околия Фердинандска, с. Славиня и Круша, околия Царибродска, с. Саранци околия Софийска, с. Бѣлопопци, околия Софийска, с. Гор Малина, околия Софийска, с. Сеърлиево околия Софийска, с. Осиковица, околия Орханыйска, с. Тур Изворъ, околия Тетевенска, с. Голѣми Извори, околия Тетевенска, с. Гол. Брѣсница, околия Тетевенска, с. Тодоричени и Торосъ, околия Луковитска, гр. Луковитъ, с. Славшица, околия Ловечска.

Отдѣление за застраховка отъ градушна. Образувани дѣла за оцѣнка до 1 юлий включително 1911—80, 1912—247, 1913—227, 1914—380, 1915—263, 1916—445, 1917—142, 1918—153, 1919—150.

Въ Италия лозята сж били поврѣдени отъ студовѣтѣ, слѣдствие на което се очаква реколтата по-малка отъ нормалната; има малко свободни вина, които се продаватъ 190 до 220 лв хектолитра (100 до 120 спиртъ).

Въ Франция врѣмето е било благоприятно за лозята; развитието продължава да се извършва при най-благоприятни условия, благодарение отсъствието на криптогамически болести. При все това извършватъ се редовно прѣсканията и рѣсенята. Само въ департаментитѣ Гаръ и Бушъ-дю-Ронъ сланата е причинила поврѣди въ края на априль мѣсецъ. Това добро положение обаче не прѣчи щото цѣнитѣ на виното да се качватъ всѣки день. Въ Монпелие цѣнитѣ сж 95 до 100 лева хектолитра; въ Парижъ цѣнитѣ за червенитѣ вина сж 125 до 130 лв хектолитра. Португалскитѣ червени вина се продаватъ 125 до 130 лв, а бѣлитѣ 150 до 160 лв хектолитра, продадени на кей Руанъ.

Въпроси и отговори.

Янко Христовъ — Провадия.

Въпросъ. Слѣпото куче врѣдно ли е за лозята и какъ да се унищожи? — съ отрова или други срѣдства.

Отговоръ. Умоляваме читателитѣ ако сж забѣлѣжили поврѣди отъ слѣпото куче, да съобщатъ, както и нѣкои срѣдства за унищожението му.

Лозари!

Подкрепете фонда за подпомагане дружеството на Българскитѣ лозари и списание „Лозарски прѣгледъ“, защото само съ абонамента и членския вносъ е невъзможно да се издържатъ при сегашната скжпотия:

За сега само тѣ сж единственитѣ ви защитници и вашъ дългъ е да ги поддържате материално.

ФОНДЪ

за подпомагане на дружеството на Българскитѣ лозари и списание „Лозарски Прѣгледъ“.

Като се има прѣдъ видъ сегашната скжпотия и необходимостта на материални срѣдства за всѣка борба, годишното събрание на 31 май т. г. на Д-вото на Българскитѣ лозари рѣши да открие подписка за събиране парични помощи отъ лозаритѣ въ страната за образуване фондъ за подпомагане дружеството и списанието. Надѣваме се и дългъ е на всѣки лозаръ да послѣдва примѣра, кой съ колкото пожелае, на другаритѣ си лозари, а именно:

Прѣнесени отъ книжка II-a	9870	лв.
35. Св. Пар. Изгорѣнковъ Плѣвенъ	100	„
36. Киро Лаловъ Плѣвенъ	100	„
37. Гито Първановъ с. Злокучени Плѣв.	100	„
38. Цв. П. Койчевъ Плѣвенъ	50	„
39. Г. П. Койчевъ Плѣвенъ	100	„
40. Цв. П. Начевъ Плѣвенъ	50	„

Всичко . 10,370 лв.

Помощитѣ да се изпращатъ на адресъ Михалъ Савовъ, касиеръ-дѣловодителъ на д-вото на Българ. Лозари въ гр. Ловечъ или списание „ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“ — ПЛѢВЕНЪ.

РЕДАКЦИЯТА.

Редакторъ: Г. К. Червенковъ

Сухиндолска Банка — СУХИНДОЛЪ

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

съ капиталъ 2,000,000 лева.

1. Извършва всѣкаквъ видъ банкови и търг. операции.
2. Сконтира п/ци и отпуска заеми при най-износни условия.
3. Приема влогове при най-добри лихви.
4. Продава чисти натурални Сухиндолски вина и ракии.
5. Прѣдлага чистъ английски синъ камъкъ 98—99% по 9.50 лева килограма.

Искайте оферти.
за телеграми: СУХИНБАНКЪ.

Лозарска Банка — София.

ОСНОВЕНЪ КАПИТАЛЪ 1,000,000 л.

НАПЪЛНО ВНЕСЕНЪ.

Телефонъ 212.

Банката се занимава съ търговия и прѣдприятия за своя или чужда смѣтка, прѣдимно съ вина ракии и др. лозарски и земледѣлски произведения. Доставка за нуждитѣ на лозаритѣ и земледѣлцитѣ, синъ камъкъ, сѣра, инструменти, орждия и машини.

Приема влогове срочни и безсрочни на най-либерални условия.

Има винарски складове въ Сарамбей, Станимака, Плѣвенъ и Павликени.

БАНКАТА.

Винарь техникъ, опитенъ, съ 5—10 годишна практика и добри референции дири Лозарската Кооперация „Гъмза“ — Сухиндолъ.

Въ редакцията се намиратъ слѣднитѣ книги:

1. Модерно винарствуване — Ив. Добревъ. Цѣна . . . 2 лв.
2. Болести и недостатѣци на вината. Тѣхното лѣкуване — Н. Недѣлчевъ. Цѣна 1 лв.
3. Какъ се поправятъ развалени вина? — Д. Овчаровъ. Ц. 2 лв.
4. Изборъ на прѣчки за ново лозе и засаждането имъ — Д. Бѣчваровъ. Цѣна 2 лв.
5. Какъ да си направя ново лозе? — Н. Недѣлчевъ. Ц. 2 лв.

За Г-нъ

Д-во Емиласевъ
Мур.

се подписка за списание
Лозарски Прѣгледъ

— Година IV. (1919).

Списание на д-вото на Българ. лозари.

Списание „ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“

се урежда и издава въ гр. Плѣвнѣ съ сътрудничеството на специалисти лозари-винари-агрономи изъ цѣла България и излиза всѣки мѣсецъ, освѣнъ ноември и декември.

— Годишенъ абонаментъ 12 лева прѣдплатени —

Отстъпка 10% се прави на лица, които абонираатъ най-малко 10 течения и внесатъ стойността имъ.

Всичко що се отнася до списанието, като рѣкописи, запитвания, пари и пр. да се изпращатъ до Редакцията на списание „Лозарски Прѣгледъ“ — Плѣвнѣ.

Сп. „Лозарски Прѣгледъ“ ще съдържа:

1. Уводни статии отъ икономически характеръ по наврѣмenni въпроси.
2. Статии по Лозарство — сезонни въпроси.
3. Статии по Винарство — сезонни въпроси.
4. Статии по Пепиниерство — сезонни въпроси.
5. Извлѣчения отъ научни трудове, чужди и наши.
6. Изложение на кореспонденти отъ различни крайща на България върху състоянието на лозята.
7. Рецензии и трибуна.
8. Хроника. Свѣдения изъ живота на сдруженията, кооперациитѣ и пр.
9. Въпроси и отговори. Последнитѣ въ форма на практически събѣти.
10. Бюлетинъ за пазарнитѣ цѣни на лозарски и винарски материали у насъ и въ странство.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плѣвнѣ.